

725.095.13

Szerző:

Balogh László

Lent a város szélén nem füstöl a kémény

Hétszáznyolc kémény törpe lett, a lakásokba ontja a füstöt — Ki a felelős

Forrás: a gondatlan munkáért

Személy

1960

Esti Hírlap
1960. Dec. 11.

Ki a felelős két új lakótelep használhatatlan kéményeiért, ki felelős a hanyag munkáért?

Két év óta ez a témája négy tárgyalásnak.

AZ ELSŐ TÁRGYALÁS,

amelyen kiderül, hogy az ígért szép szó, de nem tartják meg

1957—58-ban átadták a Nagy Lajos király útja és a Martos Flóra utcai új lakótelepeket, amelyeknek terveit az **Általános Építettervező Vállalat** készítette. A kivitelező az **ÉM 42. számú Állami Építőipari Vállalat** volt. A szép, modern lakásokba beköltöztek a lakók, s nem is sejtették, hogy néhány hónappal később, a hűvös idő kezdetétől kínos meglepetés vár rájuk. Ekkor derült ki ugyanis, hogy az új lakótelep kéményei használhatatlanok, fűteskor a lakásokat elönti a füst. A lakók panaszaira 1959 márciusában az illetékes vállalatok megkezdték az **első tárgyalást**. Annyit sikerült megállapítani, hogy a kémények az előírt méretnél jóval rövidebbek. A tervező vállalat képviselője megígérte, hogy a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálják, melyek azok az épületek, ahol áttervezésre van szükség. Az ígért azonban csak ígért maradt, s tavaszig a lakók nyelheték a füstöt.

MÁSODIK TÁRGYALÁS,

amelyen nem hangzik el jogérvényes nyilatkozat

S mert a kémények önszántukból egy centit sem nőttek, **nyolc hónappal később, 1959 őszén** a lakóknak ismét választaniok kellett: vagy a hideget viselik el, vagy a füstöt. A kerületi házkezelési igazgatóságon ezért egymást érték a panaszok. Miután a helyzet kezdett tűrhetetlenné válni, 1959 novemberében immár **másodszor ültek le tárgyalni a vállalatok képviselői**. Ismét megállapították, hogy a kémények a szükségesnél rövidebbek, a házkezelési igazgatóság azt javasolta a beruházó vállalatnak, hogy a kéménymagasításokat rendelje meg a kivitelezőtől. A beruházó vállalat képviselője viszont azt válaszolta, hogy „**ebben az ügyben semmiféle jogérvényes nyilatkozatot nem áll módjában tenni**”. Nem is tettek semmit, bár időközben a Fővárosi Kéményseprő Vállalat is bejelentette: **ha a kéményeket nem magasztítják meg két méterrel, a lakhatási engedélyhez nem adják meg szakjavaslatukat**. A kéményekkel azonban ezek után sem törődött sem a beruházó, sem a kivitelező vállalat, s minden maradt a régiiben.

HARMADIK TÁRGYALÁS,

amelyen elhangzik némi beismerés

1960 januárjában a kerületi házkezelési igazgatóság újabb szakvéleményt kért a Fővárosi Kéményseprő Vállalattól. A szakvélemény szerint a füstgáz-áramlásokat és a tüzelési zavarokat az idézi elő, hogy a **gyűjtőkémények az előírt öt méter helyett mindössze 4,32 méter magasak**. Hétszáznyolc kémény magasságát kellene legalább másfél méterrel növelni. Február 26-án a harmadik tárgyaláson aztán kiderült, hogy a kéményhibáért **sem a beruházó, sem a kivitelező nem vállalja a felelősséget** — s ami ezzel együtt jár — a költségeket sem. Egy kémény másfélméteres magasztása mintegy 1500 forintba kerül és hétszáznyolcszor ezeröttszáz forint nem kevés pénz. **Azt azonban elismerték — az ellenkezőjét ugyanis nehéz lett volna állítani —, hogy a kéményeknek legalább ötven százaléka rossz**. A házkezelési igazgatóság ezek után értesítette valamennyi felettes szervét, egyben megbízta az Épi-

téstudományi Intézetet, hogy az új lakóépületek kéményhibáiról készítsen részletes szakvéleményt.

NEGYEDIK TÁRGYALÁS,

amelyen még mindig nem tisztázódik a felelősség kérdése

Az Építéstudományi Intézet szakvéleménye **nyolc hónap múlva, 1960. október 20-án** el is készült. A szakértő egyebek között megemlítette a felelősség kérdését is és megállapította, hogy **tervezési hibák, illetve kivitelezési gondatlanságok okozták a füstgáz-áramlást**. Arra is felhívta a figyelmet, hogy a gyűjtőkémények bekötésénél hiányzott a szigeteléshez szükséges kovaföld, ezért jut a füst a lakásokba. Az ÉTI szakvéleménye után a negyedik tárgyalást most már a fővárosi tanács házkezelési igazgatósága hívta össze október 28-án. A tárgyaláson részt vett a szakértő is, aki a

jelentést készítette, s a jelenlevőket a különös bejelentéssel lepte meg, hogy a **„felelősség kérdésében tett megállapításait nem tartja fenn”**. Vajon mi lehet az oka, hogy a szakértő véleménye **nyolc nap alatt** ennyire megváltozott? A tárgyalás döntése alapján a kerületi házkezelési igazgatóság **még aznap megrendelte az EM 42. számú Állami Építőipari Vállalatnál a hibás kémények kijavítását**. A munkához szükséges pénzt a fővárosi tanács házkezelési igazgatósága biztosítja, s egyben utasította a kerületi házkezelési igazgatóságot, hogy **a történeteket jelentse be a Fővárosi Ügyészségen**.

Eddig a történet. Ugy lát-szik, hogy két évig tartó huzavona után végre pontot tesz-nek az ügyre, s a legilletke-sebb szerv, a bíróság dönti majd el, ki viseli az erkölcsi és anyagi felelősséget a feles-legesen kidobott százazrekért.

Balogh László